

ରାଜା

ଭରି ଲ'ଯେ ସାରି ଏନ୍ତକି କି ବାରି.
 ମେଜେଛ କି କୁଚି ହକୁଲେ ?
 ବୈଧେଛ କି ଚୁଳ, ତୁଣେଛ କି ଫୁଳ.
 ଗେଥେଛ କି ମାଳା ମୁକୁଲେ ?
 ଧେର ଏଲ ଗୋଟେ ଫିରେ,
 ପାଖୀରା ଏମେହେ ନୌଡ଼,
 ପଥ ଛିଲ ଯତ ଜୁଡ଼ିଆ ଜଗତ,
 ଆଧାରେ ଗିଯେଛେ ହାରାଯେ
 ତୋମାର ଦୁଯାରେ ଏସେହି, ଆମାରେ
 ବାହିରେ ରେଖୋ ନା ଦୀଢ଼ାଯେ ॥

ଶୁରଙ୍ଗମା । ତୋମାର ଦୁଯୋର କେ ବନ୍ଦ ରାଖିତେ ପାରେ ରାଜା ?
 ଓ ତ ବନ୍ଦ ନେଇ, କେବଳ ଭୋଜାନୋ ଆଛେ, ଏକଟୁ ଛୋଇ
 ସଦି ଆପଣି ଖୁଲେ ଯାବେ । ସେଟୁକୁ କରବେ ନା ?
 ନିଜେ ଉଠେ ଗିଯେ ନା ଖୁଲେ ଦିଲେ ଚୁକ୍ବେ ନା ?

ଗାନ

ଏ ଯେ ମୋର ଆବରଣ
 ସୁଚାତେ କତନ୍ତର ?
 ନିଶ୍ଚାମ ବାରେ ଉଡ଼େ ଚଲେ ଯାଇ
 ତୁମି କର ସଦି ମନ ।
 ସଦି ପଡ଼େ ଥାକି ଭୂମେ
 ଧୂଲାମ ଧରଣୀ ଚୁମେ,
 ତୁମି ତାରି ଲାଗି ସାରେ ରାବେ ଜାଗି
 ଏ କେମନ ତବ ପଣ ?

ରାଜୀ

ରଥେର ଚାକାର ରବେ
 ଜାଗାଓ ଜାଗାଓ ସବେ,
 ଆପନାର ସବେ ଏମ ବଳଭରେ
 ଏମ ଏମ ଗୌରବେ ।
 ସୁମ ଟୁଟେ ଯାକ୍ ଚଲେ,
 ଚିନି ସେବ ପ୍ରଭୁ ବଲେ ;
 ଛୁଟେ ଏସେ ଦ୍ଵାରେ କରି ଆପନାରେ
 ଚରଣେ ସମର୍ପଣ ॥

ରାଣୀ, ଯାଓ ତବେ, ଦରଜାଟୀ ଖୁଲେ ଦାଓ, ନଇଲେ ଆସିବେନ ନା :
 ସୁଦର୍ଶନା । ଆମ ଏ ସବେର ଅନ୍ଧକାରେ କିଛୁଇ ଭାଲୋ
 କରେ' ଦେଖତେ ପାଇଲେ—କୋଥାଯ ଦରଜା କେ ଜାନେ !
 ତୁହି ଏଥାନକାର ସବ ଜାନିସ—ତୁହି ଆମାର ହଁୟେ
 ଖୁଲେ ଦେ ।

(ସୁରଙ୍ଗମାର ଦ୍ଵାର ଉଦ୍‌ସ୍ଥାଟନ, ପ୍ରଗାମ ଓ ପ୍ରହାନ ।*)

ସୁଦର୍ଶନା । ତୁମି ଆମାକେ ଆଲୋଯ ଦେଖା ଦିଚ୍ଛ ନା କେନ ?
 ରାଜୀ । ଆଲୋଯ ତୁମି ହାଜାର ହାଜାର ଜିନିଷେର ସଙ୍ଗେ ମିଶିଯେ
 ଆମାଯ ଦେଖତେ ଚାଓ ? ଏହି ଗଭୀର ଅନ୍ଧକାରେ ଆମ
 ତୋମାର ଏକମାତ୍ର ହଁୟେ ଥାକି ନା କେନ ?
 ସୁଦର୍ଶନା । ସବାଇ ତୋମାକେ ଦେଖତେ ପାଯ, ଆମ ରାଣୀ ହଁୟେ
 ଦେଖତେ ପାବ ନା ?

* ରାଜାକେ ଏ ନାଟକେର କୋଥାଓ ରଙ୍ଗମଙ୍କେ ଦେଖା ଯାଇବେ ନା :